CBE Z26010033, beroep 424 BSA

UITSPRAAK

in het geding tussen A, hierna ook te noemen appellant

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 27 juli 2026.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 27 juli 2026 waarbij een negatief bindend studieadvies (BSA) is gegeven voor de bacheloropleiding Biologie.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 25 september 2026, waar appellant is verschenen. Verweerder is verschenen in de personen van B en C, respectievelijk voorzitter en lid van de BSA-commissie van de Faculty of Science and Engineering (FSE).

III. Ontstaan en loop van het geding

Via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) diende appellant op 28 juli 2026 een beroepschrift in tegen het besluit van verweerder van 27 juli 2026 waarin aan appellant een negatief BSA werd gegeven.
Op 18 augustus 2026 vond een schikkingsgesprek plaats. Een schikking kwam echter niet tot stand, waarna het beroep door het College van Beroep voor de Examens (het College) is behandeld tijdens een hoorzitting op 25 september 2026. Dezelfde dag zijn partijen op de hoogte gesteld van de uitkomst van het beroep.

IV. Standpunten van partijen

Appellant heeft ter onderbouwing van zijn beroep het volgende aangevoerd. Appellant is in september 2025 gestart met de bacheloropleiding Biologie. Gedurende het studiejaar ontwikkelde appellant mentale klachten, waardoor hij zich minder goed kon concentreren op zijn opleiding en zijn interesse daarin verloor. Dit resulteerde in onvoldoende resultaten voor diverse tentamens.
Later in het studiejaar heeft appellant zijn situatie besproken met de studieadviseur van de bacheloropleiding Biologie. De studieadviseur heeft hem aangemoedigd professionele hulp te zoeken. Appellant heeft dat gedaan en volgt inmiddels therapie. Volgens appellant helpt de therapie hem en heeft dit geleid tot betere studieresultaten. Omdat aan hem is toegestaan vakken te volgen in afwachting van zijn beroep, heeft hij recent tentamen gedaan in een vak uit blok 1a. Hij heeft inmiddels vernomen dat hij op dit vak een voldoende heeft gehaald. Dit zou betekenen dat hij 5 ECTS meer heeft behaald.
Appellant verklaart dat hij zich in december 2025 of begin januari 20226 realiseerde dat het niet goed met hem ging. Vervolgens heeft hij vanaf maart hulp gezocht. Zijn psycholoog heeft een verklaring opgesteld waarin staat dat appellant aan een depressie lijdt. Ook de studieadviseur heeft een verklaring opgesteld. Zij adviseert de BSA-commissie appellant, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, uitstel van het BSA te verlenen.

Verweerder stelt dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellant heeft van 1 september 2025 tot 1 september 2026 de bacheloropleiding Biologie gevolgd en in die periode 15 ECTS behaald. De BSA-norm is 45 ECTS. Ook als appellant 5 ECTS extra heeft behaald, is 20 ECTS nog steeds onvoldoende.

Appellant heeft verklaard dat de persoonlijke omstandigheden zich in december 2025 of begin januari 2026 voordeden en dat hij daarvoor in april hulp heeft gezocht. Hij heeft zich tot de studieadviseur gewend en is in therapie gegaan. De BSA-commissie erkent de persoonlijke omstandigheden, maar stelt vast dat appellant ook vóór het ontstaan daarvan geen goede resultaten behaalde. De studieadviseur heeft verklaard dat appellant gemotiveerd is en haar steun heeft om de opleiding voort te zetten. Volgens de BSA-commissie is die motivatie onvoldoende om vast te stellen dat appellant geschikt is voor de opleiding. Om die reden is het advies van de studieadviseur niet overgenomen. De BSA-commissie betrekt in haar beoordeling dat appellant geen kernvakken van de opleiding heeft behaald. Zij ziet onvoldoende verband tussen de persoonlijke omstandigheden en de studieresultaten van appellant. De BSA-commissie acht appellant daarom ongeschikt voor de opleiding. Verweerder verzoekt het College dan ook om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 27 juli 2026, waarin aan appellant een negatief BSA wordt gegeven. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het College overweegt daartoe het volgende.
Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het BSA slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. De vereisten die het instellingsbestuur voor de bacheloropleiding Biologie heeft vastgesteld is een BSA-norm van 45 ECTS. Als de student de norm niet haalt, beslist het instellingsbestuur of aan het BSA een afwijzing wordt verbonden.
Het BSA kan worden uitgesteld als na het eerste studiejaar nog niet kan worden vastgesteld of een student geschikt is voor de opleiding. Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betrekt. Tussen partijen is niet in geschil dat de gezondheidsklachten van appellant persoonlijke omstandigheden in de zin van dit artikel vormen.
Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen.
Bij het nemen van het BSA-besluit dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeutische fase en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de bacheloropleiding Biologie behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellant aan het einde van het studiejaar 2025-2026 ten minste 45 ECTS moet hebben behaald. Appellant heeft dat studiejaar 15 ECTS behaald. Appellant voert – samengevat – aan dat persoonlijke omstandigheden eraan in de weg hebben gestaan om zijn studie het afgelopen studiejaar goed te kunnen volgen. Appellant stelt dat hij in een depressie is geraakt. Uit jurisprudentie van de Raad van State blijkt dat de student zijn persoonlijke omstandigheden moet aantonen en aannemelijk moet maken dat deze omstandigheden de studieresultaten negatief hebben beïnvloed. Het is aan verweerder om het bestaan van het causaal verband gemotiveerd te betwisten.
Het College stelt vast dat appellant de persoonlijke omstandigheden heeft aangetoond door verklaringen van zijn psycholoog en dat verweerder deze omstandigheden erkent. Het College dient daarom te beoordelen of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt mocht stellen dat er geen causaal verband is tussen deze persoonlijke omstandigheden en de studievertraging. Bij die beoordeling mocht verweerder naar het oordeel van het College niet uitsluitend afgaan

op het moment waarop appellant zijn omstandigheden onderkende en het moment dat hij professionele hulp zocht. Uit de stukken en de behandeling ter zitting blijkt dat appellant in december 2025/januari 2026 vastliep en in april een afspraak maakte met de studieadviseur en psychologische hulp zocht. Dit betekent naar het oordeel van het College niet, zoals verweerder lijkt te stellen, dat de aangevoerde omstandigheden in het eerste semester niet aanwezig waren. Appellant is gediagnosticeerd met een depressie en het College acht van algemene bekendheid dat depressieve klachten zich in de loop van de tijd ontwikkelen en niet van het ene op het andere moment ontstaan. Verder blijkt uit de stukken dat appellant de meeste ECTS heeft behaald nadat hij hulp kreeg voor zijn klachten. Verweerder heeft daartegenover gesteld dat appellant alleen de eenvoudige vakken heeft behaald en geen kernvakken van de opleiding. Ook daarom acht verweerder appellant niet geschikt voor de opleiding. Het College volgt verweerder hierin niet. Voor een beoordeling over de geschiktheid van de student voor de opleiding gaat het om een BSA-norm van 45 ECTS. Er is daarbij door de opleiding geen onderscheid gemaakt in de soort vakken die zouden moeten zijn behaald. Iedere behaalde ECTS telt dus mee. Bovendien heeft appellant recent een research skills vak van 5 ECTS behaald. Het College kent ook gewicht toe aan de verklaring die de studieadviseur op 16 september 2026 aan het College heeft toegezonden. Daarin verklaart de studieadviseur dat appellant voortgang heeft geboekt nadat hij professionele hulp heeft gezocht, dat appellant laat zien gemotiveerd te zijn en de studieadviseur op de hoogte houdt van zijn omstandigheden en studievoortgang. De studieadviseur ziet een positieve trend in het academisch functioneren van appellant nadat hij toegang had gekregen tot de hulpverlening die hij nodig had. Verweerder heeft deze gemotiveerde verklaring van de studieadviseur naar het oordeel van het College niet overtuigend terzijde geschoven.
Alles in samenhang bezien kon verweerder naar het oordeel van het College niet concluderen dat er geen causaal verband bestaat tussen de persoonlijke omstandigheden en de behaalde studieresultaten. Evenmin kon verweerder op basis daarvan ten tijde van het besluit concluderen dat appellant niet geschikt moet wordt geacht voor de bacheloropleiding Biologie. Gelet op het voorgaande concludeert het College dat het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand is gekomen en daardoor niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om binnen 14 dagen na dagtekening van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 10 november 2026 door mr. M. van den Bosch, voorzitter, dr. M. Van Duijn en I.N. Vroom, leden, in tegenwoordigheid van mr. I. Feenstra, secretaris.

Voorzitter Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.